

τὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου καὶ ἀνακηρύξας ἀρμεστῶλὸς Θάνον τιὰ Μπαρακούραν, ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν ὄπλιτῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Σπάρτῃ Ἑλληνο-Ρώσσων.

Ἐν τῷ μεταξὺ πολιορκηθεῖσα ἡ Πύλος ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα παρεδόθη μετὰ ἔξαρτησης πολιορκίαν. Ἡ συνθήκη, δι’ ἣς παρεχωρεῖτο ἡ ζωὴ τῇ τουρκικῇ φρουρᾷ, εἰ καὶ ὑπογραφεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ προξένου τῆς Γαλλίας δὲν ἐσεβάσθη ὑπὸ τῶν Μανιατῶν, οἵτινες κατασφάξαντες αὐτοὺς παρέδωκαν τὴν πόλιν εἰς τὰς φλόγας. Ἐνταῦθα δὲ ἐλθὼν ὁ Ἀλέξιος διέταξε τὸν ἐν Σπάρτῃ διαιμένοντα Ψαρὸν νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Τριπολιτσᾶς, τῆς ὅποιας ὁ ἐπίσκοπος καὶ οἱ προύχοντες ἦσαν ἐκ τῶν πρωτίστων συνωμοτῶν, αὐτὸς δὲ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐκ Κορώνης ἀτιμωτικῆς ὑποχωρήσεως ἐπειλήφθη τῆς πολιορκίας τῆς Μεθώνης.

Ο Ψαρὸς ἐνθαρρύνθεις ἐκ τῆς ὑποταγῆς τῆς Σπάρτης προθύμως ἤκουε τὴν διαταγὴν τοῦ Ὁρλώφ. Πολλοὶ πολλαχόθεν συνεκεντρώθησαν ἐν Σπάρτῃ ἵνα λέβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν, καὶ τοσοῦτον ἐθεωρήθη ἀσφαλῆς ἡ αἰσιά αὐτῆς ἔκβασις, ὥστε οἱ Μανιάται παρέλαβον καὶ τὰς γυναικάς των φερούσας σάκκους κενοὺς πρὸς μετακόμιστιν τῆς λείας. Οἱ Τούρκοι ἀμά μαθόντες τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐπαναστατῶν συνεκέντρωσαν ἐν τάχει μεγάλας δυνάμεις πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐπισήμου ταύτης πόλεως. Ο ἐκ Τρικκάλων Νιμετίζαδὲς, ὁ Λαρισσαῖος Ὅσμαν βέης, ὁ ἐξ Ἀτταλείας Ἀλῆ ἀγᾶς, καὶ ὁ βεΐζαδὲς τῶν Θηβῶν συνεκέντρωσαν, διαταγὴ τοῦ σερασκέρου, παραχρῆμα τὰ σώματα αὐτῶν ὑπὸ τὸν μουτεσελίμην τῆς ἐν Συρίᾳ Τριπόλεως ταύτοχρόνως δὲ καὶ αὐτὸς ὁ σερασκέρης ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἰδίων αὐτοῦ στρατευμάτων ἔσπευσε πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ κινδύνου. Παρουσιασθέντες οἱ Ἑλληνες πρὸ τῆς Τριπολιτσᾶς κατεσκεύασσαν κανονοστοιχίαν πλήττουσαν τὸν προμχῶνα, ὅπισθεν τοῦ δοποίου εἶχεν ὅχυρωθῆ ὁ Τούρκοι. Οὗτοι δὲ ἐνισχυθέντες ἐκ τῆς προσελεύσεως τῶν ἄνω ἐπικουρῶν, ἐσφαξαν πολλοὺς τῶν ἐν τῇ πόλει Ἑλλήνων, καὶ διὰ τοῦ αἴματος τῶν δυστυχῶν τούτων βάψαντες τὰς κεφαλὰς τῶν ἵππων, καὶ τὰς χειρας αὐτῶν, ἐφώρμησαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων σατανικῶς ἀλαζόντες. Επὶ μικρὸν ἀντιστάντες οἱ Ἑλληνες ἐτράπησαν ἐπὶ τέλους

φύλαξιν τοῦ Μοναστηρίου. Οἱ Μεγαλοπηλαιῶται ὡφελούμενοι τῆς ἐξιρετικῆς ταύτης προστασίας διέσωσαν πολλὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς μαχώρας τῶν λυμαινομένων Ἀλεγχῶν. (Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, Κτιτορικὸν Μεγάλου Επηλησίου, σελ. 83).